

ม.2

โครงการทดสอบแข่งขันวัดความสามารถทางวิชาการ

ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2568

ข้อสอบวิชาภาษาไทย

ครั้งที่ 23

สอบวันเสาร์ที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2568 เวลา 08.00 – 10.00 น.

ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขประจำตัวสอบ ชื่อ – สกุล ห้องเรียน เลขที่

การระบายที่ถูกต้อง

9	0	1	0	4	2
0	●	0	●	0	0
1	1	●	1	1	1
2	2	2	2	2	●
3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	●	4
5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8
●	9	9	9	9	9

การระบายที่ไม่ถูกต้อง

9	0	1	0	4	2
0	●	0	●	0	0
1	1	●	1	1	1
2	2	2	2	2	●
3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	●	4
5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8
●	9	9	9	9	9

คำชี้แจงในการทำข้อสอบ

- ข้อสอบฉบับนี้เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 9 หน้า มีจำนวนข้อทั้งหมด 80 ข้อ คะแนนเต็ม 200 คะแนน แบ่งตามเนื้อหาสาระ ดังนี้
- ข้อ 1 – 30 : หลักภาษา 75 คะแนน
- ข้อ 31 – 60 : การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 75 คะแนน
- ข้อ 61 – 80 : วรรณคดีและวรรณกรรม 50 คะแนน
- ในแต่ละข้อให้เลือกระบายคำตอบที่คิดว่าถูกต้องที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวลงในกระดาษคำตอบด้วยดินสอดำ (2B ขึ้นไป)
- หากพบว่าข้อใดไม่มีคำตอบที่ถูกต้องให้ระบายตัวเลือกที่ 5
- หากพบว่ามีพฤติกรรมการสอบจะตัดสิทธิ์ออกจากสอบทันที

คำเตือน

ผู้ที่ระบายรหัสประจำตัวผู้เข้าสอบไม่ถูกต้อง ระบบจะไม่ตรวจกระดาษคำตอบของท่าน

บริษัท ท็อป เทสต์ เซ็นเตอร์ จำกัด

www.toptestcenter.com

175 หมู่ 8 ถ.รามคำแหง 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กทม. 10250 โทรศัพท์ 0-2739-9130 โทรสาร 0-2720-9744

โครงการทดสอบแข่งขันวัดความสามารถทางวิชาการ

ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา

คณิตศาสตร์ 1 วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ 2

หลักภาษา (75 คะแนน)

ข้อที่ 1-15 ข้อละ 2 คะแนน

ข้อที่ 16-30 ข้อละ 3 คะแนน

**1. ข้อความในข้อใดไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องหมาย
อัญประกาศ**

- 1) ข้อความที่เป็นคำพูดของบุคคล
- 2) ข้อความที่ยกมาจากที่อื่นไม่ใช่ของผู้เขียนเอง
- 3) ข้อความที่ขยายความของประโยคใจความสำคัญ
- 4) ข้อความที่ต้องการให้ผู้อ่านสังเกตเฉพาะคำใดคำหนึ่ง

2. ข้อใดใช้เครื่องหมายอัญประกาศเดี่ยว ‘ ’ ถูกต้อง

- 1) วัฒนธรรมย่อย ‘subculture’ หมายถึงกลุ่มสังคมที่มีการยึดถือบรรทัดฐานและการกำหนดคุณค่าของสิ่งรูปธรรมและสิ่งนามธรรมแตกต่างกัน
- 2) มีผู้ให้คำนิยามคำว่า “วัฒนธรรมย่อย” ไว้ว่า ‘กลุ่มสังคมที่มีการยึดถือบรรทัดฐานและการกำหนดคุณค่าของสิ่งรูปธรรมและสิ่งนามธรรมแตกต่างกัน’
- 3) จากคำกล่าวของท่านอธิการบดีตอนหนึ่งว่า “นักศึกษาแต่ละคณะมีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตัวเอง ซึ่งแตกต่างกันออกไป อย่างที่เรียกกันว่ามี ‘วัฒนธรรมย่อย’ ทำให้การแสดงผลพฤติกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันไป”
- 4) จากคำกล่าวของท่านอธิการบดีตอนหนึ่งว่า “นักศึกษาแต่ละคณะมีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตัวเอง ซึ่งแตกต่างกันออกไป อย่างที่เรียกกันว่ามี “วัฒนธรรมย่อย” ทำให้การแสดงผลพฤติกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันไป”

3. ข้อใดไม่ใช่คำซ้อนทุกคำ

- 1) สูญหาย ไฟฟ้า ช้อนเรน
- 2) รูปร่าง ฝนฟ้า ใหญ่โต
- 3) เลือกสรรร ไรร่นา ไร่เซลลา
- 4) รอคอย ปากคอ เปลี่ยนแปลง

4. คำซ้อนข้อใดไม่ได้มีความหมายอยู่ที่คำหลัง

- 1) เสียอกเสียใจ
- 2) เครื่องไม้เครื่องมือ
- 3) ความคิดความอ่าน
- 4) เปลืองเนื้อเปลืองตัว

**5. เหตุใดจึงเรียกภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต
รวมกันว่า “ภาษาบาลีสันสกฤต”**

- 1) ภาษาบาลีและสันสกฤตเป็นภาษาเดียวกัน
- 2) ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตเป็นภาษาตระกูลเดียวกัน
- 3) ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตมีพยัญชนะและสระเหมือนกัน
- 4) ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตเกิดในประเทศอินเดียเหมือนกัน

6. ข้อใดเป็นคำยืมภาษาบาลีทุกคำ

- 1) อมต มนัส วุฒิ
- 2) อาสา ปัญหา สูญ
- 3) อุตสาหะ รัฐ วิจารณ์
- 4) ปัญญา บริศนา สามัญ

7. ข้อใดเป็นคำยืมภาษาสันสกฤตทุกคำ

- 1) ราชกร พิศวาส กริษา
- 2) อิทธิ เกียรติ การณ
- 3) กิตติ จุฑา สถาน
- 4) สูญ บุชบา สัตย์

8. ความเป็นมาของ “พร” ข้อใดถูกต้อง

- 1) มาจากคำภาษาบาลีสันสกฤตว่า ร
- 2) การแสดงความปรารถนาดีและไม่ตรีจิต
- 3) ผลประโยชน์หรือสิทธิพิเศษที่ให้ตามคำขอ
- 4) ถูกต้องทุกข้อ

**9. ข้อใดคือสาเหตุที่ทำให้ธรรมเนียมผู้ใหญ่ให้พร
ผู้น้อยเปลี่ยนไป**

- 1) อิทธิพลจากธรรมเนียมตะวันตก
- 2) ผู้น้อยให้ความเคารพผู้ใหญ่ผู้น้อยลง
- 3) ความนิยมในการส่งบัตรอวยพรมีมากขึ้น
- 4) ผู้สูงอายุมีจำนวนน้อยลง ในขณะที่มีเด็กรุ่นใหม่มากขึ้น

**10. ข้อใดเป็นคำสมาสที่เกิดจากคำยืมภาษาบาลีกับ
ภาษาสันสกฤต**

- 1) ประวัติศาสตร์
- 2) ปฐมเจดีย์
- 3) กิจวัตร
- 4) นิรุบล

**11. ข้อใดคือข้อแตกต่างของคำสมาสที่ไม่มีสนธิและ
คำสมาสที่มีสนธิ**

- 1) ที่มาของคำ
- 2) การกลมกลืนเสียง
- 3) ความหมายของคำ
- 4) การนำไปใช้

12. ข้อใดเป็นคำสมาสแบบพยัญชนะสนธิ

- 1) รโหฐาน
- 2) มิจฉาชีพ
- 3) ภณธารักษ์
- 4) ประชาธิปไตย

13. ข้อใดคือสาระสำคัญในเนื้อหาของเพลงร่ำวง
ในสมัยจอมพล ป. (แปลก) พิบูลสงคราม

- 1) ปลุกใจให้รักชาติ
- 2) ชื่นชมความงดงามของธรรมชาติ
- 3) ปลอบขวัญและสร้างกำลังใจให้ประชาชน
- 4) สร้างความฮึกเหิมในการปกป้องประเทศ

14. ข้อใดหมายถึงการพ้อ

- 1) การแสดงของชาวเหนือที่ให้ผู้แสดงชายหญิง
คู่หนึ่งหรือมากกว่า มีลีลาอ่อนช้อยงดงาม
ไปตามจังหวะของดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้
มักเป็นเครื่องดนตรีของพื้นเมือง
- 2) การร้องรำทำเพลงแบบชาวอีสาน ลีลา
จังหวะการรำเร็ว เพลงที่ใช้ประกอบเป็น
เพลงสนุกสนานแต่งกายแบบพื้นเมืองอีสาน
- 3) การแสดงที่ผู้แสดงเคลื่อนไหวมือ แขน ขา
และลำตัว ให้อยู่ให้อริยาบทที่อ่อนช้อยงดงาม
เข้ากับจังหวะเพลง
- 4) การแสดงที่ใช้ท่าพ้อรำไม่เป็นเรื่องราว
มุ่งความสวยงามหรือความบันเทิง

15. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของคำกริยา

- 1) เป็นภาคแสดงของประโยค
- 2) เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค
- 3) ขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้า
- 4) ทำหน้าที่เหมือนคำนาม

16. ข้อใดมีคำกริยานำ

- 1) ฉันอ่านหนังสือสอบ
- 2) หนังสือภาษาไทยเล่มใหม่
- 3) ฉันเตรียมอ่านหนังสือสอบ
- 4) ฉันอ่านหนังสือภาษาไทยให้เพื่อนฟัง

17. ข้อใดไม่ใช่คำวิเศษณ์ทุกคำ

- 1) อ้อย, ตะลุกปุก, ดึก
- 2) ทำไม, ฟรีม, หนาแน่น
- 3) สนั่น, เร็ว ๆ นี้, มากมาย
- 4) ดั่ง, ครึกโครม, จนเกินไป

18. ข้อใดใช้ลักษณนามได้ถูกต้องทั้งหมด

- 1) เบ็ด-อัน, นักบวช-รูป, เผือก-หัว
- 2) ฝน-สาย, พระสงฆ์-รูป, รถไฟ-ขบวน
- 3) ลิปสติก-อัน, ว้าว-ตัว, อาคารชุด-หน่วย
- 4) นางฟ้า-องค์, บังกะโล-หลัง, ฝอยทอง-แพ

19. คำว่า “ที่” ในข้อใดไม่ใช่คำบุพบท

- 1) เขาเรียนที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
- 2) ปิดเทอมนี้ฉันจะไปเที่ยวที่บ้านคุณย่า
- 3) นักเรียนที่ขยันมักจะได้ประสบความสำเร็จ
เสมอ
- 4) คุณตาไปออกกำลังกายที่สวนสาธารณะ
เป็นประจำ

20. ข้อใดคือองค์ประกอบสำคัญของภาคประธาน
และภาคแสดงในประโยค

- 1) นามวลีและนามวลี
- 2) นามวลีและกริยาวลี
- 3) กริยาวลีและกริยาวลี
- 4) นามวลีและวิเศษณ์วลี

21. กริยาวลีข้อใดแสดงอาการของประธานในประโยค

- 1) ต้นไม้สูงใหญ่มาก
- 2) เสื้อตัวนี้ใหญ่เกินไปสำหรับฉัน
- 3) กล้วยบวชี่เป็นของหวานที่ฉันชอบมาก
- 4) เขาโยนสายเสียงดังลั่นก่อนจะขับรถออกไป

22. ข้อใดมีสัมผัสพยัญชนะ

- 1) อีสระสีที่จจะไหล
- 2) ด้วยเพลงไพเราะล้ำล้ำเฉลย
- 3) ชมดอกไม้สายลมพรมรำเพย
- 4) และชื่นเชยกับชีวิตทุกทิศทาง

23. ข้อใดคือประเภทของประโยคตามโครงสร้าง

- 1) ประโยคหลัก ประโยคย่อย
- 2) ประโยคสามัญ ประโยควิสามัญ
- 3) ประโยคสามัญ ประโยคซ้อน ประโยครวม
- 4) ประโยคประธาน ประโยคกริยา ประโยคกรรม

24. ประโยครวมในข้อใดมีเนื้อความขัดแย้งกัน

- 1) เขาไม่ได้กินข้าวเขาจึงปวดท้อง
- 2) ไม่เธอก็เขา ต้องมีคนเจ็บสักคน
- 3) เธอจะไปเที่ยวเชียงใหม่หรือเชียงราย
- 4) แม้ว่าเขาจะยากจน แต่เขาก็ไม่เคยขอใครกิน

25. ข้อใดมีโครงสร้างประโยคต่างจากข้ออื่น

- 1) เราควรช่วยแบ่งเบาภาระพ่อแม่
- 2) แม่เดินชมดอกไม้ในสวนหลังบ้าน
- 3) ฉันและน้องชอบทานผลไม้รสเปรี้ยว
- 4) คนเราต้องรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ของตน

26. “...เขาเป็นคนมีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่น ทุกคน...รักเขา” คำเชื่อมข้อใดควรเติมลงในช่องว่าง

- 1) แม้...ก็ 2) ทั้ง...และ
- 3) เพราะ...จึง 4) เพราะฉะนั้น...จึง

27. ข้อใดเป็นคำราชาศัพท์ที่เกิดจากการประสมคำไทยกับคำภาษาอื่นทุกคำ

- 1) ห้องต้น ลาดพระบาท จานเสวย
- 2) รับสั่ง ชำระพระทนต์ พระขนอง
- 3) ช้างต้น ชับพระพักตร์ พระกระยาเสวย
- 4) รัตพระองค์ สนมพระทัย เครื่องพระสำอาง

28. ข้อใดคือคำราชาศัพท์ที่หมายถึง “รูปถ่ายของพระมหากษัตริย์”

- 1) พระฉายาลักษณ์
- 2) พระสาทิสลักษณ์
- 3) พระบรมฉายาลักษณ์
- 4) พระบรมสาทิสลักษณ์

29. “สมเด็จพระบรมราชินีนาถ” ข้อใดคือความหมายของคำที่ขีดเส้นใต้

- 1) สมเด็จพระบรมราชินีที่เคยทรงกระทำที่เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
- 2) สมเด็จพระบรมราชินีที่ทรงเป็นพระมเหสีของกษัตริย์ที่ทรงเป็นมหาราช
- 3) สมเด็จพระบรมราชินีที่ทรงกระทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองนานปีการ
- 4) สมเด็จพระบรมราชินีที่มีพรรษา 60 พรรษา

30. ลักษณะนามของพระภิกษุสงฆ์คือข้อใด

- 1) รูป 2) องค์
- 3) พระรูป 4) พระองค์

31. “มารยาทในการพูด” มุ่งเน้นการแสดงออกทางวาจา ยกเว้นข้อใด

- 1) การใช้ถ้อยคำที่สุภาพ
- 2) การใช้ถ้อยคำที่ผู้พูดพึงพอใจ
- 3) การใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับบุคคล
- 4) การใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับกาลเทศะ

32. “ข่าวสารความรู้” คือองค์ประกอบใดของการพูด

- 1) สื่อ 2) สาร
- 3) ผู้พูด 4) ผู้ฟัง

33. บุคคลใดมีมารยาทในการพูดมากที่สุดเมื่อญาติผู้ใหญ่ชวนคุยอย่างต่อเนื่องแต่ตนต้องไปทำธุระสำคัญที่นัดไว้

- 1) สายใจ พูดว่า “เอาไว้แค่นี้จะหนูต้องไปแล้ว”
- 2) สายสุนีย์ พูดว่า “ขอโทษนะคะ หนูมีเวลาไม่มาก”
- 3) สายหยุด พูดว่า “จะพูดอีกนานไหมคะ หนูไม่มีเวลาแล้ว”
- 4) สายชล พูดว่า “ขออนุญาตนะคะ พอดีหนูมีธุระที่นัดไว้ ต้องรีบไปค่ะ”

34. การพูดแนะนำตนเองเมื่อเป็นวิทยากรบรรยายความรู้ไม่จำเป็นต้องพูดถึงเรื่องใด

- 1) ชื่อและนามสกุล
- 2) วุฒิการศึกษา
- 3) ประวัติการรยา
- 4) ประสบการณ์ทำงาน

35. ในการสนทนาควรคำนึงถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

- 1) ควรเลือกเรื่องที่ตนเองและคู่สนทนา มีความสนใจร่วมกัน
- 2) เปิดโอกาสให้คู่สนทนาได้พูดแสดงความคิดเห็น
- 3) ไม่พูดโอ้อวดความสามารถของตน
- 4) ถูกต้องทุกข้อ

36. เมื่อโทรศัพท์ไปหาผู้อื่นควรพูดว่าอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

- 1) สวัสดีครับ ผมธีรเดช ขอพูดกับคุณกานดาหน่อยครับ
- 2) สวัสดีครับ ช่วยตามกานดามาพูดกับผมด่วนเลย
- 3) สวัสดีครับ คุณกานดาอยู่ไหม ให้มารับสายผมด้วย
- 4) สวัสดีครับ ผมต้องการพูดกับคุณกานดา ช่วยตามให้ผมหน่อย

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (75 คะแนน)

ข้อที่ 31-45 ข้อละ 2 คะแนน

ข้อที่ 46-60 ข้อละ 3 คะแนน

37. ข้อใดต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่า คู่สนทนาเริ่มไม่สนใจสิ่งที่เราพูด

- 1) คู่สนทนาไม่เห็นด้วย และได้แย้งความคิดของผู้พูด
- 2) คู่สนทนาไม่สบตาผู้พูด และมองนาฬิกาตลอดเวลา
- 3) คู่สนทนาแสดงความคิดเห็น และซักถามตลอดเวลา
- 4) คู่สนทนาพยายามอธิบายให้ผู้พูดทราบว่าสิ่งที่พูดนั้นไม่ถูกต้อง

38. ข้อใดไม่ใช่ความสำคัญของการย่อความ

- 1) ทำให้ทราบแหล่งที่มาของข้อมูล
- 2) ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ในเวลาน้อยลง
- 3) ช่วยให้สามารถเก็บสาระสำคัญและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ
- 4) ช่วยเตือนความจำ เช่น การสรุปย่อความรู้ทั้งหมดเป็นตอน ๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่ออ่านก่อนสอบทำให้ไม่ต้องอ่านหนังสือซ้ำใหม่ตลอดทั้งเล่ม

39. ข้อใดคือลักษณะของประโยคใจความ

- 1) ยกตัวอย่างประกอบให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2) เป็นประโยคหรือข้อความสำคัญของย่อหน้า
- 3) ถ้าตัดออกจะทำให้เสียความหรือความหมายเปลี่ยนไป
- 4) ถูกทั้งข้อ 2 และข้อ 3

40. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความต่อไปนี้

“หลากหลายโครงการที่พระองค์ทรงคิดค้นและทดลองด้วยความมุ่งมั่นเพียงหวังให้ประโยชน์นั้นไปถึงประชาชน พ่อหลวงทรงเป็นต้นแบบแห่งความ پاکเพียร หาไม่ได้แล้วจากที่ใดในโลก”

- 1) หลากหลายโครงการที่พระองค์ทรงคิดค้นและทดลองด้วยความมุ่งมั่น
- 2) เพียงหวังให้ประโยชน์นั้นไปถึงประชาชน
- 3) พ่อหลวงทรงเป็นต้นแบบแห่งความ پاکเพียร
- 4) หาไม่ได้แล้วจากที่ใดในโลก

ข้อความต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 41-42

- (1) ความสุขของมนุษย์มีหลายอย่างหลากหลายมิติ
- (2) บางอย่างก็ฉาบฉวย บางอย่างก็ลึกซึ้ง
- (3) ถ้าเราฝึกใจฝึกนิสัยให้มีความสุขอย่างแท้จริง
- (4) ความสุขก็จะอยู่กับเราและไม่หลุดลอยไปจากตัวเราได้ง่าย

41. ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ

- 1) ข้อ (1)
- 2) ข้อ (2)
- 3) ข้อ (3)
- 4) ข้อ (4)

42. ข้อความใดตัดทิ้งได้โดยไม่เสียความ

- 1) ข้อ (1)
- 2) ข้อ (2)
- 3) ข้อ (3)
- 4) ทั้งข้อ (1) และ (2)

43. ข้อใดคือหลักสำคัญที่สุดในการโน้มน้าวใจ

- 1) การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวเข้าใจในสิ่งที่ผู้โน้มน้าวต้องการ
- 2) การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวยอมซื้อสินค้าโดยไม่จำเป็นต้องเชื่อในคุณภาพก็ได้
- 3) การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวเชื่อถือและศรัทธาในผู้โน้มน้าวและสิ่งที่ถูกโน้มน้าว
- 4) การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวเชื่อว่า ถ้าทำตามแล้วจะได้รับผลตอบแทนตามความต้องการของตน

44. ข้อใดไม่ใช่ภาษาที่ใช้โน้มน้าวใจ

- 1) ภาษาเชิงวิจวอน
- 2) ภาษาเชิงขอร้อง
- 3) ภาษาเชิงเสนอแนะ
- 4) ภาษาเชิงเร้าใจ

45. ในการรับสารทั่วไป ผู้รับสารควรพิจารณาประเด็นใดบ้าง

- 1) สารนั้นใช้ภาษาและกลวิธีโน้มน้าวใจอย่างไร
- 2) สารนั้นโน้มน้าวใจให้ทำหรือไม่ทำสิ่งใด
- 3) สารนั้นมีเหตุที่สมควรเชื่อถือหรือไม่
- 4) ถูกต้องทุกข้อ

46. ข้อใดให้ความหมาย “โฆษณาชวนเชื่อ” ได้ดีที่สุด

- 1) โฆษณาที่พยายามเปลี่ยนความเชื่อของบุคคลให้คล้อยตาม มักเป็นไปในทางหลอกลวง
- 2) โฆษณาที่ใช้กลวิธีแปลกใหม่ในการหลอกลวงบุคคลให้เชื่อถือ
- 3) โฆษณาที่ใช้ถ้อยคำสละสลวยเกินความจริง
- 4) โฆษณาที่หลอกให้คนซื้อสินค้า

47. ข้อใดกล่าวถึงลักษณะของเรื่องสั้นไม่ถูกต้อง

- 1) มีตัวละครน้อย ดำเนินเรื่องกระชับ ใช้คำสั้น ๆ ตรง ๆ ปิดเรื่องโดยการหักมุม
- 2) มีตัวละครน้อย สร้างเหตุการณ์ที่เป็นปมปัญหา ทิ้งปมปัญหาไว้เป็นปริศนาให้ผู้อ่านคาดเดาเอง
- 3) มีตัวละครน้อย ดำเนินเรื่องกระชับ ใช้คำสั้น ตรง ๆ ปิดเรื่องโดยการคลายปมปัญหา
- 4) มีตัวละครน้อย สร้างเหตุการณ์ที่เป็นปมปัญหา คลายปมปัญหาให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องในตอนท้าย

48. บันทึกข้อใดมีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งเรื่องหรือกิจธุระแก่บุคคลอื่น

- 1) บันทึกส่วนตัว
- 2) บันทึกความรู้
- 3) บันทึกแจ้งข้อมูลข่าวสาร
- 4) ไม่มีข้อถูก

49. ข้อใดคือเหตุผลสำคัญที่สุดที่จะทำให้ “สาส์นสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช” จัดเป็นบันทึกความรู้

- 1) เพราะเป็นพระหัตถเลขาใต้ตอบของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ กับสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
- 2) เพราะเป็นบันทึกเรื่องราว ประสบการณ์ และความรู้ต่าง ๆ
- 3) เพราะเป็นจดหมายโต้ตอบระหว่างบุคคลสองคน
- 4) เพราะเป็นบันทึกขนาดยาว

50. การจดบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเรียกว่าอะไร

- 1) อนุทิน
- 2) บันทึกส่วนตัว
- 3) อุตชีวะประวัติ
- 4) ทั้งข้อ 1 และข้อ 2

51. เหตุใดงานเขียนที่เป็นเรื่องยาวๆ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น จึงต้องมีทั้งการเขียนบรรยายและพรรณนา

- 1) เพราะฉากและบรรยากาศต้องอาศัยทั้งการบรรยายและพรรณนา
- 2) เพราะมีเหตุการณ์สำคัญอยู่มาก
- 3) เพราะเนื้อเรื่องยาวมาก
- 4) เพราะมีตัวละครเยอะ

52. ข้อใดคือลักษณะของการพรรณนา

- 1) สร้างจินตนาการให้ผู้อ่านคล้อยตามได้โดยง่าย
- 2) แสดงให้เห็นสภาพ ลักษณะ หรือ การเคลื่อนไหวอย่างแจ่มชัด
- 3) ใช้ถ้อยคำภาษาที่เลือกสรรอย่างประณีต แสดงให้เห็นความหลากหลายของภาษา
- 4) ถูกต้องทุกข้อ

53. ข้อใดคือความหมายของ “รายงานการประชุม”

- 1) เอกสารประกอบการประชุม
- 2) รายงานทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประชุม
- 3) บันทึกความคิดเห็นและมติของที่ประชุม
- 4) บันทึกผู้มาประชุม ผู้ไม่มาประชุมและผู้เข้าร่วมประชุม

54. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดของการประชุม

- 1) เพื่อหาข้อสรุปของปัญหา
- 2) เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
- 3) เพื่อความเป็นสังคมประชาธิปไตย
- 4) เพื่อให้ได้ร่วมกันคิดร่วมกันอภิปรายอย่างรอบด้าน

ข้อความต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 55-56

- (1) จำนวนผู้มาประชุมตามที่ข้อบังคับกำหนดไว้ว่าต้องมีอย่างน้อยกี่คนจึงจะเปิดประชุมและดำเนินการประชุมได้
- (2) ผู้ที่มีได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะที่ประชุมซึ่งได้เข้าร่วมประชุม
- (3) ผู้ที่สิทธิอภิปรายเสนอความคิดเห็นและลงมติในที่ประชุม
- (4) ผู้ริเริ่มให้เกิดการประชุม และดำเนินการทุกอย่างในการจัดการประชุม
- (5) กรรมการทั้งหมดที่เข้าประชุมและอยู่ในห้องประชุมขณะที่การประชุมดำเนินอยู่
- (6) ข้อเสนอที่กำหนดให้ที่ประชุมพิจารณา
- (7) ข้อตกลงของที่ประชุมให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด
- (8) เรื่องที่ประชุมและมติหรือข้อสรุปของที่ประชุมในแต่ละเรื่อง
- (9) ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมการประชุมให้ดำเนินไปตามหัวข้อที่วางไว้
- (10) บันทึกความคิดเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุมที่ทำไว้เป็นหลักฐาน

55. ข้อใดหมายถึง “มติ”

- 1) ข้อ (5) 2) ข้อ (6)
- 3) ข้อ (7) 4) ข้อ (8)

56. ข้อใดหมายถึง “องค์ประชุม”

- 1) ข้อ (1) 2) ข้อ (2)
- 3) ข้อ (3) 4) ข้อ (4)

57. ข้อใดเรียงลำดับขั้นตอนการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง

- 1) ตั้งชื่อเรื่อง ตั้งจุดมุ่งหมาย กำหนดขอบข่ายเนื้อหา วางโครงเรื่อง ยกร่างการเขียน ปรับปรุงการเขียน
- 2) ตั้งจุดมุ่งหมาย กำหนดขอบข่ายเนื้อหา วางโครงเรื่อง ยกร่างการเขียน ปรับปรุงการเขียน ตั้งชื่อเรื่อง
- 3) วางโครงเรื่อง กำหนดขอบข่ายเนื้อหา ตั้งจุดมุ่งหมาย ตั้งชื่อเรื่อง ยกร่างการเขียน ปรับปรุงการเขียน
- 4) ทั้งข้อ 1 และข้อ 2

58. ข้อเท็จจริงใดมีคำที่บ่งชี้ว่าเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นปรากฏอยู่

- 1) ผู้ชายเจ้าชู้มักพูดเก่ง
- 2) หนังสือเล่มนี้ใช้ศัพท์เฉพาะมาก
- 3) คงจะดีมาก ถ้าเราผลิตน้ำมันใช้เองได้
- 4) เวลาของคนที่อยู่ในคุกเดินช้ากว่าคนทั่วไป

59. “อุบัติเหตุไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ถ้าทุกคนบนท้องถนนมีสติ และไม่ประมาทเลินเล่อ” ข้อคิดเห็นข้างต้นแสดงสิ่งใด

- 1) การสันนิษฐาน 2) ความรู้สึก
- 3) ข้อเท็จจริง 4) ความคิด

60. ข้อใดคือประโยชน์และความสำคัญของการจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

- 1) ทำให้รู้เท่าทันคนอื่น
- 2) ช่วยให้ไม่ถูกโน้มน้าวไปในทางไม่ดี
- 3) ช่วยให้การพิจารณาข้อมูลข่าวสารง่ายขึ้น
- 4) ถูกต้องทุกข้อ

วรรณคดีและวรรณกรรม (50 คะแนน)

ข้อที่ 61-80 ข้อละ 2.5 คะแนน

61. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการศึกษาวรรณคดี

- 1) เป็นตัวช่วยตัดสินใจในการศึกษาระดับสูง
- 2) ช่วยแสดงให้เห็นธรรมชาติของมนุษย์ผ่านตัวละคร
- 3) ช่วยสร้างความอิมเมจทางอารมณ์และจรรโลงจิตใจผู้เสพงาน
- 4) คุณธรรมที่แฝงไว้ในผลงานจะช่วยให้ผู้เสพแยกแยะได้ว่าสิ่งไหนควรทำและสิ่งไหนไม่ควรทำ

62. บทประพันธ์ต่อไปนี้ใช้ภาพพจน์ชนิดใด

“เพชรน้ำค้างค้างหล่นบนพรมหญ้า
เย็นหยาดฟ้ามาผืนทองวันใหม่
เคล้าเคลียหยอกดอกหญ้าอย่างอาลัย
เมื่อแฉกดาวไปไฟไหม้ตะวัน”
(วารีดุริยางค์ ประพันธ์โดย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

- 1) บุคลาธิษฐาน 2) อุปลักษณ์
- 3) อุปมา 4) คำเลียนเสียงธรรมชาติ

63. คำประพันธ์ข้อใดเล่นเสียงแบบสัมผัสสระภายในวรรค

- 1) เคล้าเคลียหยอกดอกหญ้าอย่างอาลัย
เมื่อแฉกดาวไปไฟไหม้ตะวัน
- 2) ทูบกรงก่อนฤจะสู่ทูลงก่อน
เมื่อพิราบได้ร่อนสู่ฟ้าหวัง
- 3) เพื่อบางทีฉันคงหลงได้
บนตักใครคนหนึ่งผู้ซึ่งจิต
- 4) อาชญากรผู้ปล่อยนกพิราบ
ปากกาดอกกุหลาบเคยเขียนถึง

64. จุดประสงค์สำคัญที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ประพันธ์โคลงพระราชนิพนธ์พงศาวดาร คืออะไร

- 1) เพื่อสร้างศิลปะทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา
- 2) เพื่อบรมสั่งสอนข้าราชการไพร่พลสยาม
- 3) เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไปสู่สายตาประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) เพื่อสรรเสริญพระเกียรติคุณของกษัตริย์ไทยในอดีตและเชิดชูยกย่องเหล่าข้าราชการที่กล้าหาญซื่อสัตย์ต่อแผ่นดิน

65. ใจความสำคัญของบทประพันธ์ต่อไปนี้ตรงกับข้อใด

“นงคราญองค์เอกแก้ว กระษัตริย์
มานมนันสกตเวที ยิ่งล้ำ
เกรงพระราชสามี มลายพระ ชนม์เฮย
ขับคเชนทรเช่นค้ำ สะอึกสัต์สกร

(โคลงภาพพระราชพงศาวดาร ภาพพระสุริโย
ทัยขาดคอช้าง พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 5)

- 1) สมเด็จพระสุริโยทัยกลัวเกรงพระราชสวามี
- 2) สมเด็จพระสุริโยทัยทรงกตัญญูต่อพระราชบิดาและพระราชมารดา
- 3) สมเด็จพระสุริโยทัยทรงมีพระมหากรุณาธิคุณเมตตาต่อประชาชนชาวไทย
- 4) สมเด็จพระสุริโยทัยทรงมีความกตัญญูกตเวทีต่อพระราชสวามีและแผ่นดินไทย พระองค์จึงทรงสละชีพปกป้องพระราชสวามีในการศึกครั้งนี้

66. ข้อใดมีภาพพจน์อุปมา

- 1) อ้นชาติใดไร่ช่างชานาญศิลป์
เหมือนนารินไร่ไฉนบรรลอมสง่า
- 2) แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม
เมื่อถึงยามเศร้าอราน่าสงสาร
- 3) จิงยกย่องศิลปกรรมนั้นทั่วไป
ศรีวิไลวิลาสดีเป็นศรีเมือง
- 4) ควรไทยเราช่วยบำรุงวิชาช่าง
เครื่องสำอางแบบไทยสโมสร

67. จากการอ่านบทเสภาสามัคคีเสวก

ตอนวิศกรรมมา ผู้เขียนต้องการเชิญชวน
ให้ชาวไทยทำเรื่องใดมากที่สุด

- 1) แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม
เมื่อถึงยามเศร้าอราน่าสงสาร
- 2) เราช่วยช่างเหมือนอย่างช่วยบ้านเมือง
ให้ประเทศไทยอันไพศาล
- 3) เหมือนคนป่าคนไพรไม่รู้เรื่อง
จะพูดด้วยนั้นก็เปลืองซึ่งวาจา
- 4) เราต้องซื้อหลากหลาและมากมาย
ต้องใช้ทรัพย์สุรุยสุรายเป็นกำยกอง

68. ข้อใดมีภาพพจน์บุคลาธิษฐาน

- 1) แม้ต่างคนต่างเอียงเอียงแก่งแย่ง
นายเรือจะเอาแรงมาแต่ไหน
- 2) แม้ไม่ถือเคร่งครัดตรงวินัย
เมื่อถึงคราวพายุใหญ่จะครวญคราง
- 3) นายจะสั่งสิ่งใดไม่เข้าจิต
จะต้องติดตันใจให้ขัดขวาง
- 4) จะยุ่งแล้วยุ่งเล่าไม่เข้าทาง
เรือก็คงอัปปางกลางสาคร

69. ข้อใดแสดงถึงความกล้าหาญในการรบของ
พ่อขุนรามคำแหงชัดเจนที่สุด

- 1) กูได้ตัวเนื้อปลา กูเอามาแก่งพอกู
- 2) กูไปตีหนังวัวข้างได้ กูเอามาแก่งพอกู
- 3) กูขี่ช้างเบกพล กูขับเข้าก่อนพอกู กูต่อช้าง
ด้วยขุนสามชน
- 4) กูได้หมากส้มหมากหวานอันใดกินอร่อยกินดี
กูเอามาแก่งพอกู

70. หากศึกษาศิลาจารึกหลักที่ 1 ในแง่ภาษา
วรรณศิลป์ จะพบความโดดเด่นด้านใด

- 1) ใช้ภาษาร้อยแก้วที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง
- 2) ใช้ภาษาร้อยกรองด้วยภาษาสละสลวย
- 3) ใช้ภาษาร้อยกรองถูกต้องตามฉันทลักษณ์
- 4) ใช้ภาษาร้อยแก้วที่มีคำยืมมาจากต่างประเทศ

71. อักษรวิธีในศิลาจารึกหลักที่ 1 มีลักษณะอย่างไร

- 1) พยัญชนะและสระวางอยู่บนบรรทัดเดียวกัน
วรรณยุกต์อยู่ข้างล่าง
- 2) พยัญชนะและสระวางอยู่บนบรรทัดเดียวกัน
วรรณยุกต์อยู่ข้างบน
- 3) พยัญชนะและวรรณยุกต์อยู่บรรทัดเดียวกัน
สระวางอยู่ข้างล่าง
- 4) พยัญชนะและวรรณยุกต์อยู่บรรทัดเดียวกัน
สระวางอยู่ข้างบน

72. แนวความคิดสำคัญของบทละครเรื่องรามเกียรติ์
ตอนนารายณ์ปราบหนทก คือข้อใด

- 1) การใช้อำนาจผิดทำนองคลองธรรมนำมาซึ่ง
ผลเสียแก่ชีวิต
- 2) การใช้อำนาจข่มเหงผู้อื่นทำให้ผู้ใช้อำนาจ
หลงตัวเอง
- 3) ผู้ที่ใช้อำนาจได้อย่างเหมาะสมสมควรให้อภัย
- 4) การใช้อำนาจเพื่อช่วยเหลือคนคือสิ่งที่ดีที่สุด

73. “เป็นโฉมนางเทพอัปสร อ่อนแอ่นอรชรเฉลิมศรี
กรายกรยาง์เยื้องจรัสลี ไปอยู่ที่นันทกจะเดินมา”

จากบทประพันธ์ข้างต้น นางเทพอัปสรคือใคร

- 1) เทวดาในสวรรค์ 2) พระนารายณ์
- 3) พระอิศวร 4) ครุฑ

74. ข้อใดมีรสทางวรรณคดีประเภทนารีปราโมทย์

- 1) อันซึ่งธูระของเจ้า หนักเบาจงแจ้งให้ประจักษ์
ถ้าวาสนาเราเคยบำรุงรัก ก็จะเป็นภักษ์ผลสืบไป
- 2) เป็นโฉมนางเทพอัปสร อ่อนแอ่นอรชรเฉลิมศรี
กรายกรยาง์เยื้องจรัสลี ไปอยู่ที่นันทกจะเดินมา
- 3) ตรัสแล้วจึงมีบัญชา ดูราพระนายณ์เรื่องศรี
ตัวเจ้าผู้มีฤทธิ เป็นที่พึ่งแก่หมู่เทวัญ
- 4) ถิ่นโฉมองค์อัครลักษมี พระสุรัสวดีเสนาหา
สิ้นทั้งไตรภพจบโลกา จะเอามาเปรียบไม่เทียบทัน

75. “กระจงกระจิตเตี้ย วังเรี่ยเรี่ยนำเอ็นดู
เหมือนกวางอย่างตาหุ มีเขี้ยวน้อยสร้อยแถมสอง”

จากบทประพันธ์ข้างต้นแสดงถึงความสามารถ
ของกวีในด้านใด

- 1) การใช้คำน้อยกินความมาก
- 2) การใช้ภาพพจน์อุปมาโวหาร
- 3) การสรรคำและการใช้ภาษาให้เกิดจินตภาพ
- 4) การเล่นเสียงวรรณยุกต์และเสียงสัมผัส
พยัญชนะ

76. “หวัลงหมากกลางลิง ต้นลางลิงแลหูลิง
ลิงไต่กระไดลิง ลิงโลดคว่ำประสาสิง

จากบทประพันธ์ข้างต้นมีลักษณะเด่นทาง
การประพันธ์อย่างไร

- 1) การเล่นคำพ้อง
- 2) การเล่นคำซ้อน
- 3) การเล่นสัมผัสพยัญชนะ
- 4) การเล่นสัมผัสสระ

77. “ศาสนาสอนสั่งให้ ประพฤติดี
หนึ่งยุติธรรมไปมี เลือกผู้
ประพฤติเพื่อประโยชน์ศรี สวัสดิ์ทั่ว กันแธ
สามสิ่งควรรอบรู้ เคารพเรื่องเจริญคู่”

บทประพันธ์ข้างต้นอยู่ในสุภาษิตหมวดใด

- 1) สามสิ่งควรรัก 2) สามสิ่งควรเคารพ
- 3) สามสิ่งควรเกลียด 4) สามสิ่งควรชม

78. “ไปฟังคนพูดฟัง ฟันเฟื่อ
เท็จและจริงงานเจือ คละเคล้า
คือมิดเทียวกริดเถือ ทานทั่ว ไปนา
ฟังจะพาพลอยเข้า พวกเพื่อรังควาน”

บทประพันธ์ข้างต้นสอดคล้องกับสำนวนไทยข้อใด

- 1) ฟังหูไว้หู
- 2) ฟาดูแผ่นดินต่ำ
- 3) มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ
- 4) มะพร้าวห้าวมาขายสวน

79. ข้อใดไม่มีคำเลียนเสียงธรรมชาติ

- 1) วังเอ๋ยวังเวง ห่างเห่ง! ย่ำคำระฆังขาน
- 2) มีก็แต่จิ้งหรีดกระกริดกริ่ง เรไรหรีง!
ร้องชม ระงมเสียง
- 3) ผุงว้าวควายผ่ายลาทิวากาล ค่อยค่อยผ่าน
ท้องทุ่งมุ่งถิ่นตน
- 4) คอกควายว้าวรววเกราะเปาะเปาะ! เพียงรู้ว่า
เสียงเกราะแว่วแผ่วแผ่วเอ๋ย

80. “ตัวเอ๋ยตัวทะยาน

อย่าบันดาลชลใจให้ไผ่ผ่น
ดูถูกกิจขานาสารพัน
และความครอบครองกันอันขึ้นบาน
เขาเป็นสุขเรียบเรียบเงียบสัจ
มีปวัตน์เป็นไปไม่วิตถาร
ขออย่าให้แยเยาะพูดเราะราน
ดูหมิ่นการเป็นอยู่เพื่อนตุเอ๋ย”

ผู้แต่งแสดงทรรศนะอย่างไรต่อขานา

- 1) เป็นกระบอกเสียงแสดงความทุกข์ขานา
- 2) ชื่นชมวิถีชีวิตอันเรียบง่ายของขานา
- 3) ตำหนิขานาที่ไม่มีความทะเยอทะยาน
- 4) ดูถูกขานาเป็นอาชีพที่มีสถานภาพต่ำต้อย

ม.2

โครงการทดสอบแข่งขันวัดความสามารถทางวิชาการ
ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2568

เฉลยข้อสอบ
วิชาภาษาไทย ครั้งที่ 23

สอบวันเสาร์ที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2568 เวลา 08.00 – 10.00 น.

ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขประจำตัวสอบ ชื่อ – สกุล ห้องเรียน เลขที่

ดูประกาศผลสอบได้ที่ www.toptestcenter.com ในหัวข้อ ประกาศผลสอบ

การจัดอันดับและการมอบรางวัล แบ่งออกเป็น

ระดับประเทศ

ผู้ทำคะแนนรวมได้สูงสุดเป็นอันดับ 1 – 3 ได้รับถ้วยรางวัลพร้อมทุนการศึกษา

ระดับภาค

ผู้ทำคะแนนรวมได้สูงสุดเป็นอันดับ 1 ของแต่ละภาค ได้รับใบเกียรติบัตรพร้อมทุนการศึกษา

ระดับจังหวัด

ผู้ทำคะแนนรวมได้สูงสุดเป็นอันดับ 1 ของแต่ละจังหวัด ได้รับใบเกียรติบัตร

การประกาศผลสอบรายบุคคล จะแสดงคะแนนที่ได้ในแต่ละส่วนและคะแนนรวม
พร้อมทั้งสรุปอันดับที่ได้ของนักเรียนแต่ละคนในระดับจังหวัด, ภาค และประเทศรายงานจำนวน
ผู้สมัครสอบ คะแนนสูงสุด และคะแนนเฉลี่ย แยกตามภาค

บริษัท ท็อป เทสต์ เซ็นเตอร์ จำกัด
www.toptestcenter.com

โครงการทดสอบแข่งขันวัดความสามารถทางวิชาการ

ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา

คณิตศาสตร์ 1 วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ 2

175 หมู่ 8 ถ.รามคำแหง 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กทม. 10250 โทรศัพท์ 0-2739-9130 โทรสาร 0-2720-9744

1. ตอบข้อ 3) ข้อความที่ขยายความของประโยค

ใจความสำคัญ

เครื่องหมายอัฒภาคใช้เมื่อต้องการแสดงว่าคำหรือข้อความนั้นเป็นคำพูด บทสนทนาหรือความนึกคิด หรือเพื่อแสดงว่าคำหรือข้อความนั้นคัดมาจากที่อื่น นอกจากนี้ยังใช้เพื่อเน้นความให้ชัดเจนขึ้น หรือเน้นคำหรือข้อความเพื่อให้รู้ว่าคำหรือข้อความนั้นเป็นสำนวน หรือเป็นภาษาปากซึ่งมีความหมายผิดปกติ ข้อความที่ขยายความของประโยคใจความสำคัญไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายอัฒภาค

2. ตอบข้อ 3) จากคำกล่าวของท่านอธิการบดีตอนหนึ่งว่า “นักศึกษาแต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตัวเอง ซึ่งแตกต่างกันออกไป อย่างที่เรียกกันว่า ‘วัฒนธรรมย่อย’ ทำให้การแสดงพฤติกรรมต่างๆแตกต่างกันด้วย”

เครื่องหมายอัฒภาคเดี่ยว [] ใช้แทน

เครื่องหมายอัฒภาคคู่ในข้อความที่มีการใช้

เครื่องหมายอัฒภาคคู่อยู่แล้ว

ข้อ 1 ควรใช้เครื่องหมายชนิดขีดหรือวงเล็บ

เพราะเป็นคำขยายคำข้างหน้า

ข้อ 2 ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายอัฒภาคเดี่ยว

เพราะข้อความอยู่เครื่องหมายอัฒภาคคู่

ข้อ 3 ใช้เครื่องหมายอัฒภาคเดี่ยวได้ถูกต้อง

เพราะเป็นการกล่าวเน้นคำจากข้อความที่เป็นคำพูดซึ่ง

ใช้เครื่องหมายอัฒภาคคู่อยู่แล้ว

ข้อ 4 ข้อความที่เป็นคำพูดหรือยกมาก่อนแล้วให้ใช้

เครื่องหมายอัฒภาคคู่ ส่วนคำที่ต้องการซึ่งอยู่ใน

ข้อความดังกล่าวให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาคเดี่ยว

3. ตอบข้อ 1) สัญลักษณ์ ไฟฟ้า ช้อนเร้น

ไฟฟ้า เป็นคำประสม ไม่ใช่คำซ้อน ข้ออื่น ๆ เป็นคำซ้อนทั้งหมด

4. ตอบข้อ 3) ความคิดความอ่าน

ความคิดความอ่าน มีความหมายอยู่ที่คำหน้า

ข้อ 1 เสียอกเสียใจ มีความหมายอยู่ที่คำหลัง

ข้อ 2 เครื่องไม้เครื่องมือ มีความหมายอยู่ที่คำหลัง

ข้อ 4 เปลือกเนื้อเปลือกตัว มีความหมายอยู่ที่คำหลัง

5. ตอบข้อ 2) ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตเป็นภาษา

ตระกูลเดียวกัน

ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตไม่ใช่ภาษาเดียวกัน

แต่มักเรียกรวมกันว่า “ภาษาบาลีสันสกฤต” เพราะ

เป็นภาษาตระกูลเดียวกัน คือ เป็นภาษาที่มี

วิวัฒนาการมาจากภาษาต้นกำเนิดเดียวกันจึงมี

ลักษณะที่คล้ายคลึงกันหลายประการ

6. ตอบข้อ 2) อาสา ปัญหา สูญ

ข้อ 1 มนัส เป็นคำยืมภาษาสันสกฤต

ข้อ 3 อุตสาหะ เป็นคำยืมภาษาสันสกฤต

ข้อ 4 ปริศนา เป็นคำยืมภาษาสันสกฤต

7. ตอบข้อ 1) ราษฎร พิศวาส กรีธา

ข้อ 2 อิทธิ เป็นคำยืมภาษาบาลี

ข้อ 3 กิตติ เป็นคำยืมภาษาบาลี

ข้อ 4 สูญ เป็นคำยืมภาษาบาลี

8. ตอบข้อ 4) ถูกต้องทุกข้อ

พร มาจากคำภาษาบาลีสันสกฤตว่า วร

(อ่านว่า วะ – ระ) แปลว่า สิ่งทีเลือก, สิ่งทีขอ เดิม พร

คือผลประโยชน์หรือสิทธิพิเศษทีให้ตามคำขอ เช่น

นางผุสดีเทพอัปสร ผู้จะต้องจุติจากสวรรค์มาเกิดในโลก

ได้ขอพรจากพระอินทร์ 10 ประการ ปัจจุบันการให้พร

เป็นการแสดงความปรารถนาดีและไม่ตรีจิตแก่ผู้คนใน

โอกาสต่าง ๆ

9. ตอบข้อ 3) ความนิยมในการส่งบัตรอวยพรมีมากขึ้น

แต่เดิมสังคมไทยมีธรรมเนียมนิยมว่าผู้ให้พรคือผู้อาวุโส

กว่าหรือมีสถานภาพสูงกว่าผู้รับพร เช่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพรวันปีใหม่

พสกนิกรชาวไทย พระให้พรชาวบ้าน พ่อแม่ให้พรลูก

ไม่มีธรรมเนียมนิยมให้ผู้ผู้น้อยอวยพรให้ผู้ใหญ่ มีแต่

ธรรมเนียมผู้น้อยขอพรจากผู้ใหญ่ สันนิษฐานว่าเมื่อ

สังคมไทยเกิดความนิยมส่งบัตรอวยพรแก่กันมีโอกาส

ต่างๆ ธรรมเนียมผู้ใหญ่ให้พรผู้น้อยจึงค่อยๆ เปลี่ยนไป

มีผู้น้อยจำนวนมากมอบบัตรที่เขียนคำอวยพรแก่

ผู้ใหญ่ที่ตนเคารพนับถือ ภายหลังสังคมไทยจึงไม่

เคร่งครัดตามธรรมเนียมที่มีมาแต่เดิมมากนัก

10. ตอบข้อ 1) ประวัติศาสตร์

ประวัติศาสตร์ เกิดจาก ประวัติ (บาลี) + ศาสตร์ (สันสกฤต)

ข้อ 2 ปฐมเจตีย์ เกิดจาก ปฐม (บาลี) + เจตีย์ (บาลี)

ข้อ 3 กิจวัตร เกิดจาก กิจ (บาลี) + วัตร (บาลี)

ข้อ 4 นิลุบล เกิดจาก นิล (บาลี) + อุบล (บาลี)

11. ตอบข้อ 2) การกลมกลืนเสียง

คำสมาสที่ไม่มีสนธิ จะไม่มีการกลมกลืนเสียงของคำ เป็นเพียงการนำคำ 2 คำ มาเรียงต่อเข้าเป็นคำเดียว เท่านั้น ส่วนคำสนธิหรือคำสมาสที่มีสนธิ จะมีการกลมกลืนเสียงระหว่างคำ 2 คำ เชื่อมประสานกันเป็นคำเดียว จนแยกได้ยากว่าเสียงของคำนั้นมาจากคำใดรวมกัน

12. ตอบข้อ 1) รโหฐาน

รโหฐาน เป็นคำสมาสแบบพยัญชนะสนธิ (รหส+ฐาน)

ข้อ 2 มิจฉาชีพ เป็นคำสมาสแบบสระสนธิ

(มิจฉา + อาชีพ)

ข้อ 3 ภัณฑารักษ์ เป็นคำสมาสแบบสระสนธิ

(ภัณฑ + อารักษ์)

ข้อ 4 ประชาธิปไตย เป็นคำสมาสแบบสระสนธิ

(ประชา + อธิปไตย)

13. ตอบข้อ 3) ปลอบขวัญและสร้างกำลังใจให้ประชาชน

เพลงร่ำวงในสมัยจอมพล ป. (แปลก) พิบูลสงคราม มีเนื้อหาสะท้อนให้เห็นความต้องการของรัฐบาลที่จะปลอบขวัญประชาชนให้คลายกังวลจากสงครามและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ แม้ช่วงสงครามจะขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค แต่รัฐบาลก็หวังให้ประชาชนมีความสุข และประพฤติดนอยู่ในวิถีทางอันสมควร

14. ตอบข้อ 1) การแสดงของชาวเหนือที่ใช้ผู้แสดงชายหญิง

คู่หนึ่งหรือมากกว่า มีลีลาอ่อนช้อยงดงามไปตามจังหวะของดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้มักเป็นเครื่องดนตรีของพื้นเมือง

ฟ้อน เป็นการจับระบำชนิดหนึ่ง ใช้ผู้แสดงชายหญิงคู่หนึ่งหรือมากกว่า มีลีลาอ่อนช้อยงดงามไปตามจังหวะของดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้มักเป็นเครื่องดนตรีของ

พื้นเมือง เช่น สะล้อ ซึง กลอง ต่างๆ โดยทั่วไปใช้กับการแสดงพื้นบ้าน เช่น ฟ้อนลาวแพน ฟ้อนเงี้ยว ฟ้อนเล็บ ของภาคอีสานก็มีเช่น ฟ้อนภูไท

15. ตอบข้อ 2) เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค

คำกริยามีหน้าที่คือ 1) เป็นตัวแสดงในภาคแสดงของประโยค เช่น ปรานีล้างจานจนหมด 2) ขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้า เช่น พ่อซื้อกระเป๋าสีของ และ 3) ทำหน้าที่เหมือนคำนาม โดยคำเหล่านี้สามารถเติมคำว่า “การ” ไว้ข้างหน้าได้ เช่น แมวชอบกินปลา (แมวชอบการกินปลา) คำกริยาชนิดนี้สมัยก่อนเรียกว่า “กริยาสภาวะมาลา”

16. ตอบข้อ 3) ฉันทริยมอ่านหนังสือสอบ

คำกริยานำ คือ คำกริยาที่ปรากฏหน้ากริยาหลักเพื่อเพิ่มความหมายของคำกริยาหลักเป็น กริยาช่วย หรือที่เรียกว่ากริยานุเคราะห์อย่างหนึ่ง สามารถตัดทิ้งได้โดยไม่ทำให้เสียความ ฉันทริยมอ่านหนังสือสอบ มีคำกริยาช่วย “เตรียม” ปรากฏอยู่หน้ากริยาหลัก “อ่าน”

17. ตอบข้อ 4) ตั้ง, ครีกริโครม, จนเกินไป

ตั้ง เป็นคำกริยา ไม่ใช่คำวิเศษณ์ ข้ออื่นๆ เป็นคำวิเศษณ์ทุกคำ

18. ตอบข้อ 4) นางฟ้า-องค์, บังกะโล-หลัง, ฝอยทอง-แพ

ข้อ 1 เบ็ด ต้องใช้ลักษณนาม ตัว

ข้อ 2 ฝน ต้องใช้ลักษณนาม เม็ด, ห่า

ข้อ 3 ลิปสตึก ต้องใช้ลักษณนาม แท่ง

19. ตอบข้อ 3) นักเรียนที่ขยันมักจะประสบความสำเร็จเสมอ

คำว่า “ที่” เป็นคำบุพบทเมื่อนำหน้าคำนามเพื่อบอกสถานที่ แต่ถ้าใช้เชื่อมข้อความและแทนคำนามจะเป็นคำประพันธสรรพนาม คือ คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคให้มีความสัมพันธ์กัน มี 4 คำ ได้แก่ ผู้ ที่ ซึ่ง อัน

ประโยค นักเรียนที่ขยันมักจะประสบความสำเร็จเสมอ มี “ที่” เป็นประพันธสรรพนามเชื่อมประโยค ไม่ใช่คำบุพบทบอกสถานที่

20. ตอบข้อ 2) นามวลีและกริยาวลี

ภาคประธานของประโยคมีนามวลี คือ คำนามหรือ

กลุ่มของคำนามเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนภาคแสดง
ของประโยคมีกริยาวลี คือ คำกริยาหรือกลุ่มของ
คำกริยาเป็นองค์ประกอบสำคัญ

21. ตอบข้อ 4) เขาไววายเสียงดังลั่นก่อนจะขับรถออกไป

กริยาวลี “ไววายเสียงดังลั่น” แสดงอาการของ
ประธานในประโยค

ข้อ 1 กริยาวลี “สูงใหญ่มาก” แสดงสภาพของ
ประธานในประโยค

ข้อ 2 กริยาวลี “ใหญ่เกินไปสำหรับฉัน” แสดงสภาพ
ประธานในประโยค

ข้อ 3 กริยาวลี “เป็นของหวานที่ฉันชอบมาก”
แสดงสถานะของประธานในประโยค

22. ตอบข้อ 4) และขึ้นเขยกับชีวิตทุกทิศทาง

สัมผัสพยัญชนะหรือสัมผัสอักษร คือ คำที่ใช้พยัญชนะ
ต้นเสียงเดียวกัน พยัญชนะที่มีเสียงสูงต่ำเข้าคู่กันได้
หรือพยัญชนะควบชุดเดียวกันก็ได้ เป็นสัมผัสไม่บังคับ
และขึ้นเขยกับชีวิตทุกทิศทาง มีสัมผัสพยัญชนะ คือ
ขึ้น-เขย, ทุก-ทิศ-ทาง

ข้อ 1 มีสัมผัสสระ คือ รี – ที่

ข้อ 2 มีสัมผัสสระ คือ ล้า – ร้า

ข้อ 3 มีสัมผัสสระ คือ ลม – พรหม

23. ตอบข้อ 3) ประโยคสามัญ ประโยคซ้อน ประโยครวม

ประโยคแบ่งตามโครงสร้างได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่
ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน ประโยคซ้อน
และประโยครวม

24. ตอบข้อ 4) แม้ว่าเขาจะยากจน แต่เขาก็ไม่เคยขอใครกิน

ประโยครวมที่มีเนื้อความขัดแย้ง มักใช้สันธาน แต่,
แต่ว่า, แม้...ก็, แม้...แต่ เป็นคำเชื่อม

แม้ว่าเขาจะยากจน แต่เขาก็ไม่เคยขอใครกิน

เป็นประโยครวมที่มีเนื้อความขัดแย้งกัน โดยมีคำว่า
“แม้...แต่” เป็นคำเชื่อม

ข้อ 1 เขาไม่ได้กินข้าวเขาจึงปวดท้อง เป็นประโยคที่มี
เนื้อความคล้อยตามกัน โดยมีคำว่า “จึง” เป็นคำเชื่อม

ข้อ 2 ไม่เธอก็เขา ต้องมีคนเจ็บสักคน เป็นประโยค
รวมที่มีเนื้อความให้เลือก โดยมีคำว่า “ไม่...ก็”

เป็นคำเชื่อม

ข้อ 3 เธอจะไปเที่ยวเชียงใหม่หรือเชียงราย เป็น
ประโยครวมที่มีเนื้อความให้เลือก โดยคำว่า “หรือ”
เป็นคำเชื่อม

25. ตอบข้อ 3) ฉันทและน้องชอบทานผลไม้รสเปรี้ยว

ฉันทและน้องชอบทานผลไม้รสเปรี้ยว เป็นประโยครวม
มีโครงสร้างดังนี้ ประโยคย่อย(ฉันทชอบทานผลไม้รส
เปรี้ยว)+คำเชื่อมประโยค(และ)+ประโยคย่อย(น้องชอบ
ทานผลไม้รสเปรี้ยว) ส่วนข้ออื่นๆ มีโครงสร้างพื้นฐาน
คือ ประกอบด้วยกริยาวลีเป็นหลัก ไม่มีประโยคย่อย
หรืออนุประโยคหลายประโยคมาประกอบกัน

26. ตอบข้อ 3) เพราะ...จึง

หากเติมคำเชื่อมแล้ว จะได้ประโยคความรวมที่มี
เนื้อความเป็นเหตุเป็นผลกัน ดังนี้ “เพราะเขาเป็นคน
มีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่น ทุกคนจึงรักเขา”

27. ตอบข้อ 4) รัตพระองค์ สนพระทัย เครื่องพระสำอาง

รัตพระองค์ สนพระทัย เครื่องพระสำอาง เป็นคำราชา
ศัพท์ที่เกิดจากการประสมคำไทยกับคำภาษาอื่นทุกคำ

ข้อ 1 ท้องต้น เป็นการประสมคำไทยกับคำไทย

ข้อ 2 รับสั่ง เป็นการประสมคำไทยกับคำไทย,
พระชนอง เป็นคำยืมภาษาเขมร

ข้อ 3 ช่างต้น เป็นการประสมคำไทยกับคำไทย,
พระกระยาเสวย เป็นคำยืมภาษาเขมร

28. ตอบข้อ 3) พระบรมฉายาลักษณ์

พระบรมฉายาลักษณ์ หมายถึง รูปถ่ายของ

พระมหากษัตริย์ พระบรมสาทิสลักษณ์ หมายถึง

รูปพระมหากษัตริย์ที่เป็นรูปวาดหรือรูปเขียน

29. ตอบข้อ 1) สมเด็จพระบรมราชินีที่เคยทรงกระทำที่

เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

“สมเด็จพระบรมราชินีนาถ” คำว่า “นาถ” จะใช้กับ

สมเด็จพระบรมราชินีที่เคยทรงกระทำหน้าที่เป็น

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เช่น สมเด็จพระศรี

สวรินทราบรมราชินีนาถ ในสมัยรัชกาลที่ 5 สมเด็จพระ

พระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ 9

30. ตอบข้อ 1) รูป

ลักษณะนามของพระภิกษุสงฆ์ คือรูป

31. ตอบข้อ 2) การใช้ถ้อยคำที่ผู้พูดพึงพอใจ

มารยาทในการพูดมุ่งเน้นการแสดงออกทางวาจา คือ การใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ รู้ว่าสิ่งใดควรพูด สิ่งใดไม่ควรพูด เรื่องไหนควรพูดกับบุคคลใด และควรพูดเวลาใด การใช้ถ้อยคำที่ผู้พูดพอใจไม่ใช่มารยาทในการพูด เพราะอาจเป็นถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

32. ตอบข้อ 2) สาร

ข่าวสารความรู้ คือ เรื่องราวที่พูดให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจ จัดอยู่ในองค์ประกอบของการพูด คือ “สาร”

33. ตอบข้อ 4) สายชล พุดว่า “ขออนุญาตนะคะ พอดีหนูมีธุระที่นัดไว้ ต้องรีบไปค่ะ”

การพูดตัดบท หรือต้องการจบการสนทนาอย่างกะทันหันกับคู่สนทนาที่เป็นผู้อาวุโสกว่า ควรใช้ถ้อยคำสุภาพ อ่อนโยน และบอกถึงสาเหตุที่เราต้องจบการสนทนานั้นให้ท่านทราบ และต้องเลือกจังหวะหรือช่วงเวลาที่พูดให้เหมาะสมด้วย เช่น จบหัวข้อการสนทนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเลือกใช้ถ้อยคำในข้อ 4 จึงถือว่ามียารยาทที่สุด

34. ตอบข้อ 3) ประวัติกรรยา

การพูดแนะนำตนเองเมื่อเป็นวิทยากรบรรยายความรู้ต่างๆ ควรพูดเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อให้ผู้ฟังรับทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้บรรยายเท่านั้น ได้แก่ ชื่อ นามสกุล วุฒิกการศึกษาประสบการณ์ทำงาน หรือการเป็นวิทยากร เป็นต้น ไม่ควรพูดถึงเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้อง เช่น ประวัติครอบครัว ประวัติกรรยา

35. ตอบข้อ 4) ถูกต้องทุกข้อ

ในการสนทนาควรเลือกเรื่องที่ตนเองและคู่สนทนามีความรู้และความสนใจร่วมกัน และเป็นเรื่องที่เหมาะสมตามกาลเทศะ นอกจากนี้ผู้สนทนายังต้องรู้จักเป็นผู้ฟังและสังเกตความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนาด้วย ควรเปิดโอกาสให้คู่สนทนาได้พูดการแสดงความคิดเห็น

คิดเห็น ถ้าคู่สนทนาพูดผิด ไม่ตรงความเป็นจริง ไม่ควรตำหนิตรงๆ ควรหาวิธีอธิบายหรือชี้แจงให้คู่สนทนาเข้าใจได้เอง ขณะฟังแม้รู้สึกเบื่อก็ควรควบคุมความรู้สึก ไม่แสดงความอึดอัดหรือเบื่อหน่าย และวิธีจบการสนทนาโดยไม่ทำลายความรู้สึกของอีกฝ่าย ข้อควรระวังในการสนทนา คือไม่พูดเรื่องส่วนตัวของตน ไม่โอ้อวดความสามารถตนเอง ไม่ทักถามคู่สนทนา ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น ไม่พูดเพื่อเจือส่อเสียดหรือเรื่องลามกอนาจาร

36. ตอบข้อ 1) สวัสดิ์ครับ ผมธีรเดช ขอพูดกับคุณกานดาหน่อยครับ

เมื่อโทรศัพท์ไปหาผู้อื่น ผู้ติดต่อควรแนะนำตัว และแจ้งให้ผู้รับโทรศัพท์ให้ชัดเจนว่าจะพูดคุยกับใคร เรื่องใด และควรพูดให้กระชับ เพื่อจะได้ไม่เสียเวลา โดยใช้น้ำเสียงเป็นมิตร และถ้อยคำที่สุภาพในการพูดคุย คำพูดในข้อ 1 จึงเหมาะสมที่สุด

37. ตอบข้อ 2) คู่สนทนาไม่สบตาผู้พูด และมองนาฬิกาตลอดเวลา

หากคู่สนทนาเริ่มไม่สนใจสิ่งที่เราพูด นั้นหมายถึงคู่สนทนาเริ่มไม่ให้ความสำคัญและไม่เอาใจใส่ในสิ่งที่เราพูด อาจแสดงออกได้หลายอย่าง เช่น ไม่สบตาผู้พูด ไม่ตั้งใจฟัง ไม่มีการโต้ตอบระหว่างการสนทนา มองนาฬิกาตลอดเวลาเพื่อบอกเป็นนัยว่าต้องการจบการสนทนาและไปทำอย่างอื่น

38. ตอบข้อ 1) ทำให้ทราบแหล่งที่มาของข้อมูล

การย่อความมีความสำคัญ คือ ช่วยให้การอ่านและการฟังได้ผลดียิ่งขึ้น ในส่วนของการทำความเข้าใจและจดจำข้อความสำคัญที่อ่านหรือฟังได้สะดวกรวดเร็ว แม่นยำในเวลาที่มีน้อยลงช่วยเตือนความจำ เช่น การสรุปย่อความรู้ทั้งหมดเป็นตอนๆ ทำให้ไม่ต้องอ่านหนังสือซ้ำใหม่ตลอดทั้งเล่ม ช่วยในการตอบแบบฝึกหัดหรือข้อสอบ โดยผู้ตอบจะต้องย่อความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่ในรูปของข้อเขียนสั้นๆ แต่มีใจความครบถ้วน นอกจากนี้ยังช่วยประหยัดพื้นที่ในการเขียนและประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจด้วย

39. ตอบข้อ 4) ถูกทั้งข้อ 2 และข้อ 3

ประโยคใจความหรือใจความ คือ ประโยคหรือข้อความ
สำคัญของย่อหน้า ถ้าตัดออกจะเสียความหรือความ
เปลี่ยนไป ทำให้ผู้อ่านผู้ฟังไม่เข้าใจหรือเข้าใจเรื่องผิดได้
ประโยคใจความสำคัญอาจอยู่ต้นย่อหน้า กลางย่อหน้า
หรือท้ายย่อหน้าก็ได้

40. ตอบข้อ 3) พ่อหลวงทรงเป็นต้นแบบแห่งความพากเพียร

ใจความสำคัญของข้อความนี้คือ พ่อหลวงทรงเป็น
ต้นแบบแห่งความพากเพียร โดยเห็นได้จากหลากหลาย
โครงการที่พระองค์ทรงคิดค้นและทดลองด้วยความ
มุ่งมั่น ส่วนข้ออื่นๆ เป็นส่วนขยาย

41. ตอบข้อ 4) ข้อ (4)

ความสุขก็จะอยู่กับเราและไม่หลุดลอยไปจากตัวเรา
ได้ง่าย เป็นใจความสำคัญ เพราะเป็น บทสรุปว่าหาก
ฝึกจิตใจและนิสัยให้มีความสุข ความสุขก็จะอยู่กับเรา

42. ตอบข้อ 4) ทั้งข้อ (1) และ (2)

ข้อความในตัวเลือกข้อ (1) และข้อ (2) เป็นผลความ
หรือข้อความขยาย สามารถตัดออกได้โดยไม่ทำให้
ความหมายเปลี่ยนไป

43. ตอบข้อ 4) การทำให้ผู้ถูกโน้มน้าวเชื่อว่า ถ้าทำตาม
แล้วจะได้รับผลตอบแทนตามความ
ต้องการของตน

หลักสำคัญที่สุดในการโน้มน้าวใจ คือการทำให้ผู้ถูก
โน้มน้าวเชื่อว่า ถ้าทำตามที่ถูกโน้มน้าวชักนำแล้ว ก็จะได้รับ
ผลตอบแทนตามความต้องการของตน แต่หาก
เมื่อใดที่ไม่เกิดความเชื่อตามการโน้มน้าวใจแล้วยังถือ
ว่าเป็นการโน้มน้าว แต่เป็นการโน้มน้าวที่ไม่สัมฤทธิ์ผล

44. ตอบข้อ 2) ภาษาเชิงขอร้อง

ภาษาที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ มีอยู่ 4 ลักษณะด้วยกัน
คือ ภาษาเชิงเสนอแนะ ภาษาเชิงขอร้อง ภาษาเชิง
วิวอน และภาษาเชิงเร้าใจ

45. ตอบข้อ 4) ถูกต้องทุกข้อ

ในการรับสารทั่วไปนั้นเพื่อให้รู้เท่าทันว่าผู้ส่งสารมี
วัตถุประสงค์ที่จะโน้มน้าวใจหรือไม่อย่างไร ผู้รับสาร
ควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังนี้

ข้อ 1 วิเคราะห์ว่าสารนั้นมีจุดประสงค์ในการโน้มน้าว
ใจหรือไม่ ถ้ามีสารนั้นโน้มน้าวใจให้ทำหรือไม่ทำสิ่งใด
ให้เชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องใด

ข้อ 2 สารที่โน้มน้าวใจนั้นถูกต้องสมเหตุสมผลหรือไม่
และมีเหตุผลที่สมควรเชื่อถือหรือคล้อยตามหรือไม่
เพราะเหตุใด

ข้อ 3 สารที่โน้มน้าวใจใช้ภาษาและกลวิธีใดในการ
โน้มน้าวใจ

46. ตอบข้อ 1) โฆษณาที่พยายามเปลี่ยนความเชื่อของ
บุคคลให้คล้อยตาม มักเป็นไปในทาง
หลอกลวง

โฆษณาชวนเชื่อ คือ การพยายามที่จะเปลี่ยนความเชื่อ
ของบุคคล และการกระทำของบุคคลจำนวนมากให้เป็น
ไปในทางฝ่ายตนต้องการด้วยกลวิธีต่างๆ โดยไม่คำนึง
ถึงความถูกต้องตามเหตุผลและข้อเท็จจริง เช่นโฆษณา
ชวนเชื่อทางการค้า และโฆษณาชวนเชื่อทางการเมือง

47. ตอบข้อ 2) มีตัวละครน้อย สร้างเหตุการณ์ที่เป็นปม
ปัญหา ทั้งปมปัญหาไว้เป็นปริศนาให้ผู้อ่าน
คาดเดาเอง

การทั้งปมปัญหาไว้เป็นปริศนาในผู้อ่านคาดเดาเองไม่
ควรปรากฏในเรื่องสั้น อาจจะสามารถทำได้แต่ก็ไม่นิยม
แท้จริงแล้วการเขียนเรื่องสั้นต้องสร้างเหตุการณ์ที่เป็น
ปมปัญหาหรือเสนอปมขัดแย้ง แล้วต้องคลายปมปัญหา
หรือความขัดแย้งนั้นให้ผู้อ่านเข้าใจในตอนท้ายเรื่อง

48. ตอบข้อ 3) บันทึกแจ้งข้อมูลข่าวสาร

บันทึกแจ้งข้อมูลข่าวสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งเรื่อง
หรือกิจธุระแก่บุคคลในครอบครัวหรือแก่บุคคลอื่นๆ
ซึ่งอาจเป็นการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ กึ่งทางการ
หรือเป็นทางการก็ได้

ข้อ 1 บันทึกส่วนตัว มีวัตถุประสงค์เพื่อความพึงพอใจ
กันลืม หรือเป็นเครื่องมือเตือนใจผู้บันทึก

ข้อ 2 บันทึกความรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อบอกเล่า
ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ผู้บันทึกได้พบได้ค้นคว้า
หรือสนใจ ให้ผู้อื่นทราบและอาจใช้เป็นหลักฐานใน
การศึกษาเรื่องราวต่างๆ ได้

49. ตอบข้อ 2) เพราะเป็นบันทึกเรื่องราว ประสบการณ์

และความรู้ต่างๆ

เหตุผลสำคัญที่ทำให้ “สาส์นสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดโชดิศรายุทธ” เป็นบันทึกความรู้ เนื่องจากเป็นบันทึกเรื่องราวประสบการณ์ และความรู้ ต่างๆผ่านพระหัตถ์เลขาโต้ตอบของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดโชดิศรายุทธกับสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาศรีสุนทรโวหาร

50. ตอบข้อ 4) ทั้งข้อ 1 และข้อ 2

การจดบันทึกเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เขียน เรียกว่า “บันทึกส่วนตัว” หรือ “อนุทิน”

51. ตอบข้อ 2) เพราะมีเหตุการณ์สำคัญอยู่มาก

เนื่องจากงานเขียนที่เป็นเรื่องยาวๆ จะมีเหตุการณ์สำคัญอยู่มากการดำเนินเรื่องจึงมีทั้งที่เป็นบรรยายโวหารหรือการเขียนบรรยาย แต่บางตอนก็ต้องมีการอธิบายรายละเอียดเพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงมีการใช้พรรณนาโวหารประกอบ เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน น่าติดตามและอยากอ่านต่อไปจนจบ

52. ตอบข้อ 4) ถูกต้องทุกข้อ

การเขียนพรรณนา มีลักษณะเป็นการอธิบายให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยถ้อยคำภาษาที่คัดสรรอย่างประณีตบรรจง มีการเปรียบเทียบเชิงวรรณศิลป์อย่างหลากหลาย แสดงความหมายชัดเจนเพื่อให้เห็นสภาพ ลักษณะ หรือการเคลื่อนไหวของสิ่งนั้นๆ อย่างแจ่มชัด จนเกิดจินตนาการและความรู้สึกคล้อยตามได้โดยง่าย

53. ตอบข้อ 3) บันทึกความคิดเห็นและมติของที่ประชุม

รายงานการประชุม คือ บันทึกแสดงความคิดเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุมที่ทำไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการประชุม

54. ตอบข้อ 4) เพื่อให้ได้ร่วมกันคิดร่วมกันอภิปรายอย่างรอบด้าน

การประชุมมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ร่วมประชุมได้ร่วมกันพิจารณาและแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่จะดำเนินการ

ต่อไป ด้วยข้อมูลรอบด้าน เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันโดยเห็นผลของกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด

55. ตอบข้อ 3) ข้อ (7)

มติ คือ ข้อตกลงของที่ประชุมให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งจะต้องปฏิบัติตาม มติของที่ประชุมอาจเป็นมติโดยเอกฉันท์ หมายความว่า ผู้มาประชุมเห็นพ้องต้องกันทุกคน หรือมติโดยเสียงข้างมาก หมายความว่า ผู้มาประชุมส่วนใหญ่เห็นพ้องด้วยกับข้อตัดสินใจนั้น มีผู้ประชุมส่วนน้อยที่ไม่เห็นด้วย

56. ตอบข้อ 1) ข้อ (1)

องค์ประชุม คือ จำนวนผู้มาประชุมตามที่ข้อบังคับได้ตราไว้ว่าต้องมีอย่างน้อยกี่คนจึงจะเปิดประชุมและดำเนินการประชุมได้ ถ้าผู้มาประชุมยังไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ก็ถือว่ายังไม่ครบองค์ประชุม การประชุมจะดำเนินการไม่ได้ ในกรณีที่ไม่มีข้อบังคับกำหนดไว้ มักจะถือว่าต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะครบองค์ประชุม

57. ตอบข้อ 4) ทั้งข้อ 1 และข้อ 2

การเขียนเรียงความควรเริ่มต้นจากการตั้งจุดมุ่งหมายของเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายหลักและจุดมุ่งหมายรอง โดยผู้เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการเขียนเรื่องให้ชัดเจนเพื่อความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง จากนั้นจึงกำหนดขอบข่ายเนื้อหา โดยพิจารณาจากกลุ่มจุดมุ่งหมายของเรื่อง และความยาวของเรื่องที่ต้องการแล้วรวบรวมเรื่องราวหรือข้อมูลที่อยู่ในขอบข่าย และสัมพันธ์กับเรื่องที่จะเขียนนั้น ต่อมาจึงวางโครงเรื่อง คือ การจัดลำดับความคิด โดยอาศัยจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาหรือข้อมูลซึ่งได้รวบรวมไว้ตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนด โครงเรื่องอาจจัดตามเวลา หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง จัดตามเหตุผล หรือจัดตามความสำคัญของเหตุการณ์ก็ได้ เมื่อได้โครงเรื่องแล้วก็นำมาขยายการเขียน คือ การนำแต่ละหัวข้อย่อยที่วางโครงเรื่องไว้มาเขียนรายละเอียด เรียบเรียงเป็นประโยคและข้อความโดยใช้ถ้อยคำที่สละสลวย เริ่ม

ตั้งแต่คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป ขึ้นตอนต่อมา คือ **การปรับปรุงการเขียน** เป็นการนำเรียงความที่เขียนยก ร่างแล้วมาอ่านทบทวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ตัวสะกดการันต์ การเว้นวรรคตอน รวมถึงการเพิ่มเติมหรือปรับลดเนื้อหาให้เหมาะสม แล้วปรับแก้ให้สมบูรณ์ ส่วนการ**ตั้งชื่อเรื่อง**นั้น ถือว่ามีความสำคัญมากในการเขียนเรียงความ ควรเลือกใช้คำที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และสิดคล้องตรงกันกับเนื้อความในเรื่อง โดยผู้เขียนต้องหาจุดเด่นของเรื่องมาตั้งชื่อ เลือกสรรคำที่มีความหมายครอบคลุมประเด็นที่เสนอมากที่สุด เราอาจตั้งชื่อเรื่องก่อนเขียนเรื่องหรือเขียนจบเรื่องแล้วจึงคิดตั้งชื่อเรื่องก็ได้

58. ตอบข้อ 3) คงจะดีมาก ถ้าเราผลิตน้ำมันใช้เองได้
มีคำว่า “คง” เป็นคำบ่งชี้ว่าเป็นความคิดเห็นปรากฏ
อยู่ ข้ออื่นๆ ไม่มี

59. ตอบข้อ 1) การสันนิษฐาน
จากข้อคิดเห็น “ อุบัติเหตุไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ถ้าทุกคนบนท้องถนนมีสติ และไม่ประมาทเลินเล่อ” เป็นการสันนิษฐานหรือคาดคะเนว่าถ้าทุกคนมีสติ และไม่ประมาท อุบัติเหตุก็จะไม่เกิดขึ้น

60. ตอบข้อ 4) ถูกต้องทุกข้อ
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจำนวนมากในปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจำแนกให้ได้ว่าอะไรเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น เพื่อให้รู้เท่าทันเมื่อบุคคลแสดงความคิดเห็นให้เหมือนกับเป็นข้อเท็จจริง เพื่อโน้มน้าวให้เชื่อหรือทำตามโดยเฉพาะสื่อโฆษณาต่างๆหากสามารถจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันได้ จะช่วยให้พิจารณาข้อมูลเหล่านั้นง่ายขึ้นว่าเรื่องใดควรเชื่อ ควรปฏิบัติตาม หรือเรื่องใดไม่ควรเชื่อ หรือควรหลีกเลี่ยง ซึ่งต้องใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบโดยยึดหลักเหตุผลเป็นหลัก

61. ตอบข้อ 1) เป็นตัวช่วยตัดสินใจในการศึกษาระดับสูง
การศึกษาวรรณคดีให้ประโยชน์คุณค่าแก่ผู้ศึกษา 2 ด้านคือ 1. ด้านอารมณ์ความรู้สึก ผู้อ่านวรรณคดีจะได้รับ**ความบันเทิงและจรรโลงจิตใจ** เนื้อหาและภาษาของ

วรรณคดีช่วยขัดเกลาลำดับใจให้ผู้อ่านคลายความเครียดจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
2. ด้านคุณธรรม วรรณคดีจะแฝงความรู้ด้านคุณธรรมอยู่ในเนื้อเรื่อง ทำให้เห็นธรรมชาติมนุษย์ผ่านตัวละคร ผู้เขียนมักจะแสดงให้เห็นผลการกระทำของตัวละครตามหลัก “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” เป็นส่วนมาก วรรณคดีจึงทำหน้าที่สั่งสอนมนุษย์ได้อีกทางหนึ่ง

62. ตอบข้อ 1) บุคลาธิษฐาน

บทประพันธ์ที่ยกมาพรรณนาความงามของธรรมชาติในยามเช้า อากาศเย็น หยาดน้ำค้าง เป็นภาพพจน์บุคลาธิษฐาน

63. ตอบข้อ 1) เกล้าเคลียหยอดดอกหญ้าอย่างอาลัย

เมื่อแฉกดาวไปไผ่ไหวตะวัน

คำประพันธ์ “เกล้าเคลียหยอดดอกหญ้าอย่างอาลัย เมื่อแฉกดาวไปไผ่ไหวตะวัน” เล่นเสียงแบบสัมผัสภายในวรรค คือ การใช้สัมผัสสระหลายพยางค์ติดกันสัมผัสสระภายในวรรคได้แก่ หยอก - ดอก, และ ไบ - ไผ่ - ไหว

64. ตอบข้อ 4) เพื่อสรรเสริญพระเกียรติคุณของกษัตริย์ไทยในอดีตและเชิดชูยกย่องเหล่าข้าราชการ
บริหารที่กล้าหาญซื่อสัตย์ต่อแผ่นดิน

จุดประสงค์ของการแต่งโคลงพระราชพงศาวดารคือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเลือกเรื่องในพระราชพงศาวดาร และให้ช่างฝีมือเขียนรูปภาพขึ้น โปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการแต่งโคลงประกอบภาพเพื่อสรรเสริญกษัตริย์ไทยในอดีตและเชิดชูเกียรติข้าราชการที่มีผลงานดีเด่น กล้าหาญ และกตัญญูซื่อสัตย์ต่อแผ่นดิน

65. ตอบข้อ 4) สมเด็จพระสุริโยทัยทรงมีความกตัญญู
กตเวทีต่อพระราชสวามีและแผ่นดินไทย
พระองค์จึงทรงสละชีพปกป้องพระราช
สวามีในการศึกครั้งนี้

ใจความสำคัญของบทประพันธ์คือ สมเด็จพระสุริโยทัยมีพระกตัญญูกตเวทีต่อสมเด็จพระมหาจักรพรรดิผู้เป็นพระราชสวามี พระองค์ทรงสละชีพปกป้องพระราช

สวามีให้รอดพ้นจากศัตรูข้าศึกจึงอาสาออกรบ
ในสงครามยุทธหัตถีครั้งนี้
ข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 3 ไม่ใช่ใจความสำคัญของ
บทประพันธ์

66. ตอบข้อ 1) อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์

เหมือนนารินไร้โฉมบรรลอมสง่า

“อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์ เหมือนนารินไร้โฉม
บรรลอมสง่า” ถอดความได้ว่า ชาดิบ้านเมืองที่ไม่มี
ช่างฝีมือทางศิลปะเปรียบเสมือนผู้หญิงที่ไม่น่าพึงใจ
ไม่สวยไม่สง่าเพราะศิลปะเป็นเครื่องสะท้อนวัฒนธรรม
รุ่งเรืองของชาติดิบ้านเมือง หากไม่มีศิลปะก็ไม่มีเครื่องชี้
วัดความเจริญรุ่งเรืองเปรียบได้กับผู้หญิงที่ไม่สวย
ไม่น่าพึงใจ คำประพันธ์ที่ยกมาจึงมีภาพพจน์อุปมา

67. ตอบข้อ 2) เราช่วยช่างเหมือนอย่างช่วยบ้านเมือง

ให้ประเทศไทยอันไพศาล

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงต้องการ
โน้มน้าวใจให้คนไทยเห็นความสำคัญของศิลปะ ในบท
กลอนตอนท้ายที่นำมาศึกษาพระองค์ก็ได้เชิญชวนให้
คนไทยสนับสนุนช่างไทยผลิตผลงานสืบไป

“เราช่วยช่างเหมือนอย่างช่วยบ้านเมือง

ให้ประเทศไทยอันไพศาล

สมเป็นเมืองใหญ่โตมโหฬาร

พอไม่อายเพื่อบ้านจึงจะดี”

ถอดความได้ว่า เราคนไทยควรช่วยสนับสนุนช่าง
ไทยให้ผลิตผลงาน นับว่าได้ช่วยบ้านเมืองอีกทางหนึ่ง
การช่วยสนับสนุนช่างไทยจะช่วยให้ชาติดิบ้านเมือง
เจริญรุ่งเรืองสมเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่ และ จะได้ไม่ต้อง
อายประเทศเพื่อนบ้าน

68. ตอบข้อ 2) แม้ไม่ถือเคร่งคดตรงวินัย เมื่อถึงคราวพายุ

ใหญ่จะครวญคราง

ภาพพจน์บุคลาธิษฐาน คือ การสมมุติให้สิ่งไม่มีชีวิต
มาทำอากัปกิริยาเหมือนมนุษย์

“แม้ไม่ถือเคร่งคดตรงวินัย

เมื่อถึงคราวพายุใหญ่จะครวญคราง”

สมมุติให้พายุมีอากัปกิริยาครวญครางเหมือนมนุษย์

ถอดความได้ว่า หากข้าราชการไม่เคร่งครัดใน
ระเบียบวินัยจะทำให้บ้านเมืองวุ่นวายเปรียบเสมือน
พายุใหญ่ที่แสดงอาการครวญครางเหมือนมนุษย์ออกมา

69. ตอบข้อ 3) กุชี่ช่างเบกพล กุชี่ช่างก่อนพอกุ กุชี่ช่าง
ด้วยขุนสามชน

“กุชี่ช่างเบกพล กุชี่ช่างก่อนพอกุ กุชี่ช่างด้วยขุนสามชน”
ถอดความได้ว่า พ่อขุนรามคำแหงซึ่งช่างชื่อเบกพล
พระองค์ทรงบังคับช่างเข้าหาข้าศึกก่อนพ่อขุนศรี
อินทราทิตย์ และได้ชนช่างกับขุนสามชน คำว่า
“ต่อช่าง” มีความหมายว่า ชนช่าง ข้อความนี้จึงแสดง
ถึงความกล้าหาญของพ่อขุนรามคำแหงที่ทรงกล้าหาญ
ในทางสงคราม ส่วนข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 4 แสดงถึง
ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

70. ตอบข้อ 1) ใช้ภาษาร้อยแก้วที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง

ศิลาจารึกหลักที่ 1 มีลักษณะเด่นคือ ใช้ภาษาร้อยแก้ว
ที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง เช่น

“ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว”,

“เพื่อนจูงวัวไปค้า ขี่ม้าไปขาย”

ใช้ทั้งคำไทย เช่น กุ หมาก หลาย ฯลฯ

คำเขมร เช่น บำเรอ ขตาน จกอบ ฯลฯ และคำบาลี

สันสกฤต เช่น ศีล พรราชา ฯลฯ

71. ตอบข้อ 2) พยัญชนะและสระวางอยู่บนบรรทัด

เดียวกัน วรรณยุกต์อยู่ข้างบน

อักขรวิธี คือ ระบบการเขียนของภาษาใดภาษาหนึ่ง

มีกฎเกณฑ์ในการเรียบเรียงพยัญชนะสระและ

วรรณยุกต์อย่างเป็นระเบียบ แต่ละภาษาก็จะมี

กฎเกณฑ์แตกต่างกันออกไป ในศิลาจารึกหลักที่ 1

มีอักขรวิธีแตกต่างไปจากอักขรวิธีที่เราใช้ในปัจจุบัน

กล่าวคือ อักขรวิธีภาษาปัจจุบันจะวางสระรอบ

พยัญชนะ มีทั้งอยู่ข้างหน้าพยัญชนะ ข้างล่างพยัญชนะ

อยู่ข้างบนพยัญชนะ อยู่ข้างหลังพยัญชนะ แต่อักขรวิธี

ลายสือไทยจะเป็นพยัญชนะและสระวางอยู่บนบรรทัด

เดียวกัน ตัวอักษรเท่ากัน เช่น สระที่วางไว้หน้า

พยัญชนะ ได้แก่ ิ , ึ , ุ , ะ , ะ , ั , ั , ั

ส่วนวรรณยุกต์วางไว้บนพยัญชนะต้น

72. ตอบข้อ 1) การใช้อำนาจผิดทำนองคลองธรรมนำมาซึ่งผลเสียแก่ชีวิต

แนวความคิดสำคัญของบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนท คือ การใช้อำนาจผิดทำนองคลองธรรมนำมาซึ่งผลเสียแก่ชีวิต คือ นนทปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ไปทูลขอนิ้วเพชรจากพระอิศวร เมื่อได้รับนิ้วเพชรจากพระอิศวรแล้ว ความเคียดแค้นที่เคยโดนทวดากลับแล้งจึงใช้นิ้วเพชรฆ่าทวดาจำนวนมากเรื่องจึงทราบไปถึงพระอิศวร ต่อมาพระอิศวรจึงขอให้พระนารายณ์ไปลงโทษทำให้นนทต้องตายในที่สุดจะเห็นว่านนทใช้อำนาจที่ตนได้รับไม่ถูกต้องใช้อำนาจอย่างขาดสติ ทำให้ทวดาต้องตายและตัวเองก็ถูกลงโทษจนเสียชีวิต

73. ตอบข้อ 2) พระนารายณ์

เทพอัปสร มีความหมายว่า นางฟ้า ในตอนนารายณ์ปราบนนท พระอิศวรสั่งให้พระนารายณ์ไปสังหารนนท เนื่องจากนนทใช้อำนาจในทางที่ผิดพระนารายณ์จึงแปลงกลายเป็นนางฟ้ามีรูปร่างอ่อนแอแสนสวยงามไปอยู่ที่ที่นนทจะเดินผ่านซึ่งถือเป็นแผนเพื่อยั่วยวนลงสังหารนนท

74. ตอบข้อ 1) อันซึ่งระบุของเจ้า นักเบาจนแจ้งให้ประจักษ์ถ้าวาสนาเราเคยบำรุงรัก ก็จะเป็นภักซ์ผลสืบไป

ถอดความได้ว่า นนทถามนางฟ้าอัปสรว่ามีอะไรขอให้บอกมา หากวาสนาเราสองคนเคยรักกัน ในภายภาคหน้าก็อาจจะสืบสานไมตรีต่อกันเป็นผลสำเร็จได้ มีรสทางวรรณคดีประเภทนารีปราโมทย์ คือ บทกวีพรรณาสีหรือบทกล่าวแสดงความรักของชายหญิงที่พบกันในระยะเริ่มแรก

75. ตอบข้อ 3) การสรรคำและการใช้ภาษาให้เกิดจินตภาพ

การสรรคำและการใช้ภาษาให้เกิดจินตภาพ กวีบรรยายกระจุซึ่งเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องในวงศ์ Tragulidae ซึ่งขนาดเล็ก รูปร่างคล้ายกวางแต่ไม่มีเขา มีเขี้ยวแหลมออกมา กวีเลือกคำเข้าใจง่ายมาใช้ ได้แก่ “กระจุ” หมายถึง เล็กน้อย ใช้คำว่า “เตี้ย” เน้นย้ำขนาดตัวเล็กเตี้ย ใช้คำซ้ำว่า “เรี่ยเรี่ย” (“เรี่ย” มีความหมายว่า

เสียดใกล้แนวนอน) เพื่อให้เห็นภาพว่ากระจุตัวเล็กเตี้ยจนเกือบใกล้แนวนอนของดิน (ติดดิน) กวีเปรียบกระจุเหมือนกวางเพื่อให้ภาพออก และบอกอีกว่ามีเขี้ยวน้อยสองเขี้ยวโผล่ออกมาคล้ายสร้อย จะเห็นว่ากวีสรรคำมาใช้จนเกิดจินตภาพได้อย่างน่าสนใจ

76. ตอบข้อ 1) การเล่นคำพ้อง

คำประพันธ์ที่ยกมาเล่นคำพ้อง คือคำว่า “ลิง” ซึ่งหมายถึงสัตว์ และหมายถึงส่วนหนึ่งของชื่อต้นไม้ 3 ชนิด ได้แก่

1. หัวลิง คือ ไม้เถาชนิดหนึ่ง ผลขนาดส้มจีน มีสันตรงกลางคล้ายหัวลิง
 2. ลางลิง คือ ไม้เถาชนิดหนึ่งมีเถาแบนยาวงอกกลับไปมาคล้ายชั้นบันได คำว่า “กระโดลิง” จึงเป็นการเรียกชื่อพันธุ์ไม้ลางลิงด้วย
 3. หูลิง คือ ไม้พุ่มกิ่งไม้ต้นขนาดเล็กชนิดหนึ่ง
- บทประพันธ์ที่ยกมาบรรยายภาพลิงที่ไต่รต้นกระโดลิง ทำอาการโลดโผนไปตามประสาลิงกับต้นไม้ที่มีคำว่า “ลิง” เป็นส่วนหนึ่งของชื่อสัตว์และต้นไม้

77. ตอบข้อ 2) สามสิ่งควรเคารพ

คำประพันธ์ถอดความได้ว่า ศาสนาสั่งสอนให้มนุษย์ประพฤติดี และต้องมีความยุติธรรมหรือไม่ลำเอียงผู้ที่ประพฤติเพื่อผู้อื่นด้วยการสละประโยชน์ของตนเองก็จะเจริญรุ่งเรือง ให้หมวดยุติธรรมที่ควรเคารพ คือ ศาสนา ยุติธรรม และสละประโยชน์ตนเอง

78. ตอบข้อ 1) ฟังหูไว้หู

จากบทประพันธ์ถอดความได้ว่า อย่าไปฟังคนที่พูดมากหรือที่พูดจาพร่ำเพรื่อ เพราะในเนื้อความจะมีทั้งเรื่องโกหกและเรื่องจริงปนกันอยู่ คำพูดเหล่านั้นเหมือนมิดีที่เชือดเฉือนคนอื่นไปทั่ว คำพูดที่ไม่ถูกกรันกรองมาก่อนอาจเป็นคำพูดเพื่อเจือจางความผู้อื่น ดังนั้นไม่ควรเชื่อคนง่าย ควรฟังหูไว้หู มีความหมายว่า การรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ควรรับฟังไว้ก่อน อย่าเพิ่งเชื่อสิ่งที่ได้รับฟังทั้งหมด

ข้อ 2 ฟาสูงแผ่นดินต่ำ หมายถึง ให้รู้จักกาลเทศะรู้จักที่ต่ำที่สูง ไม่ตีตนเสมอตัว

ข้อ 3 มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งไม่ช่วยงานส่วนรวมแต่ทำตัวเกะกะระรานผู้ที่ทำงานนั้น

ให้ลำบากมากขึ้น

ข้อ 4 มะพร้าวห้าวมาขายสวน หมายถึง คนมีความรู้
น้อยแต่กลับไปหลอกลวงผู้มีความรู้ในด้านนั้นเป็นอย่างดี

79. ตอบข้อ 3) ผูกวัวควายฝ้ายลาทิวากาล ค่อยค่อยผ่าน

ทองทุ่งมั่งถิ่นตน

คำประพันธ์ “ผูกวัวควายฝ้ายลาทิวากาล ค่อยค่อยผ่าน
ทองทุ่งมั่งถิ่นตน” ไม่มีคำเลียนเสียงธรรมชาติ

คำว่า “ค่อยค่อย” เป็นคำซ้ำแสดงถึงกริยาเคลื่อนจากที่
อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ

ข้อ 1 ห่างเห่ง เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติของเสียงระฆัง

ข้อ 2 กระกริดกริ่ง! เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติ
ของเสียงจิ้งหรีด

ข้อ 4 เปาะเปะ! เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติของเสียง

เกราะ เป็นเครื่องสัญญาณทำด้วยไม้ คล้องคอสัตว์ใช้
สำหรับเป็นสัญญาณเสียงให้รู้ตำแหน่งของสัตว์เลี้ยง

80. ตอบข้อ 2) ขึ้นชมวิถีชีวิตอันเรียบง่ายของชาวนา

จากบทประพันธ์ ผู้เขียนตำหนิผู้ที่ดูถูกชาวนา ผู้เขียน
ชื่นชมในวิถีชีวิตเรียบง่ายของชาวนาว่า “เขาเป็นสุข
เรียบเรียบเยียบสัจด์ มีปวัตน์เป็นไปไม่วิตถาร” ชาวนา
มีวิถีชีวิตที่มีความสุขเรียบง่ายมีความเป็นอยู่ปกติและ
ไม่วิตถาร ขออย่าให้ผู้อื่นดูหมิ่นเยาะเย้ยชาวนา
จะเห็นว่า ตัวละครในเรื่องมีทัศนคติชื่นชมวิถีชีวิต
เรียบง่ายของชาวนา และยังเป็นผู้ปกป้องเคียงข้าง
ชาวนาด้วยว่า “ขออย่าให้เย้ยเยาะพูดเรอะราน ดูหมิ่น
การเป็นอยู่เพื่อนตอเอย”